

Sygn. akt III KO 42/20

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie zażalenia złożonego przez **K. M.** na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.

o umorzeniu śledztwa w sprawie PR Ds. (...) o czyn z art. 231 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 9 września 2020 r.

inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w G.

z dnia 15 kwietnia 2020 r., sygn. akt X Kp (...),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S .

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. wystąpił z inicjatywą przekazania do rozpoznania zażalenia złożonego przez K. M. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. o umorzeniu śledztwa w sprawie PR Ds. (...) o czyn z art. 231 § 1 k.k. Osobą, która rzekomo miała dopuścić się powyższego czynu jest sędzia tego Sądu. Jak wskazano we wniosku, powoduje to sytuację mogącą stwarzać w opinii publicznej, jak i samego pokrzywdzonego, wątpliwości co do bezstronności Sądu właściwego miejscowo. Dobro wymiaru sprawiedliwości, wyrażające się w dbałości o wizerunek Sądu przemawia w tej sytuacji za przekazaniem środka odwoławczego do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

Powyższy postulat zasługiwał na uwzględnienie. Okoliczności zaprezentowane przez Sąd Rejonowy w G. uzasadniały zastosowanie art. 37 k.p.k. Wystąpiła tu bowiem podstawa do uznania, że w przypadku pozostawienia zażalenia do rozpoznania sądowi właściwemu miejscowo dobro wymiaru sprawiedliwości byłoby zagrożone. Postrzegać je w tym wypadku należy zarówno jako potrzebę zagwarantowania warunków bezstronności orzekania jak również utwierdzenia opinii społecznej w przekonaniu, że jedynymi względami mającymi wpływ na treść orzeczenia zapadłego w następstwie dokonania kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia o umorzeniu postępowania, pozostają kryteria merytoryczne. W sprawie, która dotyczy przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków sędziego sądu właściwego, realizacja powyższych warunków byłaby utrudniona. Tego rodzaju niezręcznych sytuacji, mogących implikować, choćby nawet nieuzasadniony, negatywny społeczny wydzźwięk, czy też ingerować w swobodę orzekania, w interesie dobra wymiaru sprawiedliwości należy unikać, poprzez dopuszczalną w drodze wyjątku zmianę właściwości miejscowej sądu (zob. np. postanowienia SN: z dnia 21 lutego 2013 r., sygn. V KO 3/13, LEX nr 1284787, z dnia 20 października 2016 r., V KO 70/16, LEX nr 2135822 z dnia 8 listopada 2016 r., sygn. III KO 83/16, LEX nr 2147282; z dnia 12 grudnia 2018 r., V KO 81/18, LEX nr 2592822, z dnia 17 stycznia 2019, V KO 90/18, LEX nr 2609133, z dnia 5 lutego 2019, V KO 5/19, LEX nr 2616190).

Mając na uwadze powyższe okoliczności przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w S. - było niezbędne.